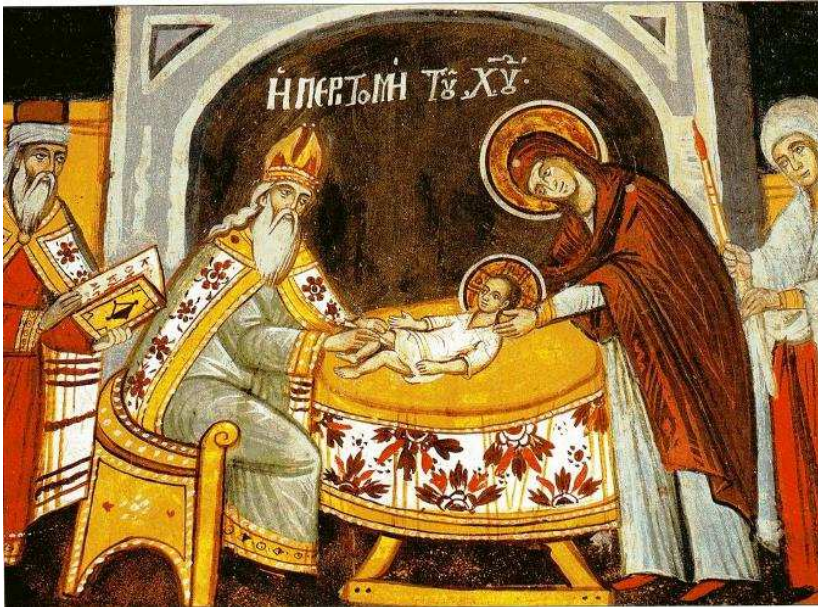

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ ΚΑΙ ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ
ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ
ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ
ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ 1^Η ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2017

ΣΤΗΝ ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΠΕΡΙΤΟΜΗΣ
Διονυσίου Α. Ψαριανού, Μητρ. Σερβίων και Κοζάνης

ΧΑΡ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ & Α. ΚΟΥΜΠΗ, ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ Τ.Κ. 19003
ΤΗΛ. ΚΑΙ ΦΑΧ: 22990 40040, e-mail: ag.nikolaosmark@yahoo.gr
ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΝΑΟΥ: www.agnikmark.gr

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ ΚΑΙ ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ
ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΚΥΡΙΑΚΗ 1^Η ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2017

✿ Η ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΠΕΡΙΤΟΜΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ
ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

✿ Βασιλείου ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας τοῦ
μεγάλου (379).

ΣΤΗΝ ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΠΕΡΙΤΟΜΗΣ

Ἀπό τους τέσσερις Ευαγγελιστές μόνο ο Ματθαίος και ο Λουκάς μάς αναφέρουν πολύ λίγα πράγματα για τη νηπιακή και την παιδική ηλικία του Ιησού Χριστού. Ἐτσι στο σημερινό ευαγγελικό ανάγνωσμα της θείας Λειτουργίας ο ευαγγελιστής Λουκάς μάς λέγει για την περιτομή και την ονοματοδοσία του υιού του ανθρώπου οκτώ ημέρες από τη γέννησή του, και ακόμα για ένα γεγονός που συνέβη στα Ιεροσόλυμα, όταν ο Ιησούς ήταν δώδεκα ετών...

Σύμφωνα με το νόμο, οκτώ ημέρες μετά τη γέννησή του, οι γονείς έκαμαν την περιτομή του παιδιού και του έδωκαν το όνομα Ιησούς, καθώς το είπε ο Ἄγγελος στην παρθένο Μαρία, όταν της έφερε από τον ουρανό το μήνυμα ότι θα γίνη η μητέρα του Θεού. «Καὶ ἰδὸν συλλήψη ἐν γαστρὶ καὶ τέξῃ υἱόν καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν» (Λουκ. 1, 31). Το ίδιο όνομα είπε πάλι ο Ἄγγελος, όταν σε όραμα καθησύχαζε τον θορυβημένο Ιωσήφ· τον βεβαίωσε για τον τρόπο με τον οποίο η Παρθένος θα γινότανε μητέρα και εξηγούσε για ποιό λόγο το παιδί θα ωνομαζότανε Ιησούς: «τό γάρ ἐν αὐτῇ γεννηθὲν ἐκ Πνεύματός ἐστιν Ἁγίου. Τέξεται δέ υἱόν καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν· αὐτός γάρ σώσει τόν λαόν αὐτοῦ ἀπό τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν» (Ματθ. 1, 20-21). Το όνομα Ιησούς, καθώς γράφει ο απόστολος Παῦλος στην προς Φιλιππησίους επιστολή, είναι το «ὑπὲρ πᾶν ὄνομα», στο οποίο θα πέση και θα προσκυνήση κάθε αρχή και εξουσία «ἐπουρανίων, ἐπιγείων καὶ καταχθονίων». Αλλά κι ο απόστολος Πέτρος, μετά την Πεντηκοστή ενώπιον των αρχόντων, των πρεσβυτέρων και των αρχιερέων του λαού διεκήρυξε και είπε ότι «οὐκ ἔστιν ἐν ἄλλῳ οὐδενὶ ἢ σωτηρία, οὐδέ γάρ ὄνομά ἐστιν ἕτερον ὑπὸ τόν οὐρανόν τό δεδομένον ἐν ἀνθρώποις, ἐν ᾧ δεῖ σωθῆναι ἡμᾶς» (Πράξ. 4, 12).

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Λουκ. β' 20 - 21, 40 - 52)

Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ, ὑπέστρεψαν οἱ ποιμένες δοξάζοντες καὶ αἰνοῦντες τὸν Θεὸν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἤκουσαν καὶ εἶδον καθὼς ἐλάληθη πρὸς αὐτούς. Καὶ ὅτε ἐπλήσθησαν ἡμέραι ὀκτῶ τοῦ περιτεμῆν τὸ παιδίον, καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦς, τὸ κληθὲν ὑπὸ τοῦ ἀγγέλου πρὸ τοῦ συλληφθῆναι αὐτὸν ἐν τῇ κοιλίᾳ. Τὸ δὲ παιδίον ἠΰξανε καὶ ἐκραταιοῦτο πνεύματι πληρούμενον σοφίας, καὶ χάρις Θεοῦ ἦν ἐπ' αὐτό. Καὶ ἐπορεύοντο οἱ γονεῖς αὐτοῦ κατ' ἔτος εἰς Ἱερουσαλὴμ τῇ εορτῇ τοῦ πάσχα. Καὶ ὅτε ἐγένετο ἐτῶν δώδεκα, ἀναβάντων αὐτῶν εἰς Ἱεροσόλυμα κατὰ τὸ ἔθος τῆς εορτῆς καὶ τελειωσάντων τὰς ἡμέρας, ἐν τῷ ὑποστρέφειν αὐτούς ὑπέμεινεν Ἰησοῦς ὁ παῖς ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ οὐκ ἔγνω Ἰωσήφ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ. Νομίσαντες δὲ αὐτὸν ἐν τῇ συνοδίᾳ εἶναι ἤλθον ἡμέρας ὁδὸν καὶ ἀνεζήτησαν αὐτὸν ἐν τοῖς συγγενέσι καὶ ἐν τοῖς γνωστοῖς· καὶ μὴ εὕροντες αὐτὸν ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ ζητοῦντες αὐτόν. Καὶ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας τρεῖς εὗρον αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ καθεζόμενον ἐν μέσῳ τῶν διδασκάλων καὶ ἀκούοντα αὐτῶν καὶ ἐπερωτῶντα αὐτούς· ἐξίσταντο δὲ πάντες οἱ ἀκούοντες αὐτοῦ ἐπὶ τῇ συνέσει καὶ ταῖς ἀποκρίσεσιν αὐτοῦ. Καὶ ἰδόντες αὐτὸν ἐξεπλάγησαν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἡ μήτηρ αὐτοῦ εἶπε· Τέκνον, τί ἐποίησας ἡμῖν οὕτως; ἰδοὺ ὁ πατήρ σου κἀγὼ ὀδυνώμενοι ἐζητοῦμέν σε. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Τί ὅτι ἐζητεῖτέ με; οὐκ ἤδειτε ὅτι ἐν τοῖς τοῦ Πατρὸς μου δεῖ εἶναι με; Καὶ αὐτοὶ οὐκ συνῆκαν τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησεν αὐτοῖς. Καὶ κατέβη μετ' αὐτῶν καὶ ἤλθεν εἰς Ναζαρέτ, καὶ ἦν ὑποτασσόμενος αὐτοῖς. Καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ διετήρει πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς. Καὶ Ἰησοῦς προέκοπτε σοφία καὶ ἡλικία καὶ χάριτι παρὰ Θεῶ καὶ ἀνθρώποις.

Στο σημεῖο αὐτὸ πρέπει νὰ προσέξουμε καὶ νὰ ἐπιμείνωμε. Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς λοιπὸν δὲν εἶναι ἐθνικὸς ἀπελευθερωτῆς, ὅπως τὸν περιέμεναν οἱ Εβραῖοι, ἀλλ' οὔτε καὶ κοινωνικὸς ἡγέτης καὶ ἐπαναστάτης, ὅπως τὸν βλέπουν πολλοὶ ἀπὸ τοὺς συγχρόνους μας, ἀκόμα καὶ χριστιανοί. Ὁ Ἰησοῦς, καθὼς καὶ τὸ ὄνομά του φανερώνει, εἶναι ὁ θεῖος Σωτῆρας τοῦ κόσμου, ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ ποὺ ἐγίνε υἱὸς ἀνθρώπου, γιὰ νὰ σώσῃ «τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν». Λαὸς τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, λαὸς τοῦ Θεοῦ, δὲν εἶναι μόνο οἱ Εβραῖοι, ἀλλὰ ὅλοι ποὺ θα πιστέψουν σ' αὐτόν, ἡ Ἐκκλησία, ποὺ αὐτὴ εἶναι ὁ λαὸς τοῦ Θεοῦ.

Ἀκόμα πρέπει νὰ προσέξουμε καὶ σὲ κάτι ἄλλο, ποὺ αὐτὸ ἀναφέρεται στὴν ὀνοματοδοσία τῶν χριστιανῶν. Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς χριστιανούς καὶ σχεδὸν ὅλοι συνδέουν τὴ βάπτισις τοῦ παιδιοῦ με τὴν ονο-

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΤΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΗΣ ΠΕΡΙΚΟΠΗΣ

Θεκίνουν τον καιρόν επέστρεψαν οι βοσκοί και εδόξαζαν και υμνούσαν τον Θεόν, δι' όλα, όσα άκουσαν και είδαν, όπως τους είχε ειπωθή. Και όταν συμπληρώθησαν αι οκτώ ημέραι διά να κάμουν την περιτομήν του παιδιού, του εδόθηκε το όνομά του Ιησούς, όπως ωνομάσθηκε από τον άγγελον πριν συλληφθή εις την κοιλιά. Το δε παιδί εμεγάλωνε και εδυνάμωνε κατά το πνεύμα επειδή εγέμιζε από σοφίαν και η χάρις του Θεού ήτο επάνω του. Και οι γονεΐς του επήγαιναν κάθε χρόνο εις την Ιερουσαλήμ κατά την εορτήν του Πάσχα. Όταν ήτο δώδεκα ετών ανέβηκαν εις τα Ιεροσόλυμα, κατά το έθιμον της εορτής, και όταν ετελείωσαν τας ημέρας, ενώ επέστρεψαν, παρέμεινε το παιδί Ιησούς εις την Ιερουσαλήμ, χωρίς να το καταλάβουν ο Ιωσήφ και η μητέρα του. Επειδή δε ενόμισαν ότι ήτο με συντροφιά, εβάδισαν μιας ημέρας δρόμον και τον αναζητούσαν μεταξύ των συγγενών και των γνωστών. Και επειδή δεν τον ευρήκαν, εγύρισαν εις την Ιερουσαλήμ και τον αναζητούσαν. Και ύστερα από τρεις ημέρες τον ευρήκαν να κάθεται εις τον ναόν εις το μέσον των διδασκάλων και να τους ακούη και να τους ερωτά. Όλοι δε όσοι τον άκουαν, εθαύμαζαν διά την νοημοσύνην και τας απαντήσεις του. Και όταν τον είδαν, ξεπλάγησαν και η μητέρα του τού είπε, "Παιδί μου, γιατί μας φέρθηκες έτσι; Ο πατέρας σου και εγώ σ' εζητούσαμε με μεγάλην ανησυχίαν". Και αυτός τους είπε, "Γιατί μ' εζητούσατε; Δεν ηξέρατε ότι πρέπει να είμαι εις το σπίτι του Πατέρα μου;". Αλλ' αυτοί δεν κατάλαβαν τι εννοούσε με αυτό που τους είπε. Και επέστρεψε μαζί τους εις την Ναζαρέτ και εξακολουθούσε να υπακούη εις αυτούς. Η μητέρα του εφύλαγε εις την καρδιά της όλα αυτά τα γεγονότα. Και ο Ιησούς προώδευε εις σοφίαν και σωματικήν ανάπτυξιν και εύνοιαν εκ μέρους του Θεού και των ανθρώπων. *(ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ, έκδ. Αποστολικής Διακονίας)*

ματοδοσία και θαρρούν πως βαπτίζομε το παιδί, για να του δώσουμε όνομα. Και είναι μεν αλήθεια ότι το όνομα αγιάζεται κι αυτό στη βάπτισι και συνάπτεται στο πρόσωπο του ανθρώπου, αλλά δεν δίδεται στο παιδί όταν βαπτίζεται ούτε και γι' αυτό βαπτίζεται. Πριν από τη βάπτισι είναι η κατήχησι του παιδιού κι εκεί πρωτακούεται το όνομά του, αλλ' όμως ούτε και στην κατήχησι δίδεται το όνομα, αλλά οκτώ ημέρες μετά τη γέννησι του παιδιού όπως ώριζε ο νόμος και στην Παλαιά Διαθήκη. Πριν λοιπόν από την κατήχησι και τη βάπτισι του παιδιού, υπάρχει Ευχή της Εκκλησίας «Εις τό κατασφραγίσαι παιδίον, λαμβάνον όνομα τῆ όγδόη ήμέρα από τῆς γεννήσεως αὐτοῦ». Τότε, όταν ο ιερέας δίνη το όνομα στο παιδί, μαζί με τα άλλα, λέγει και τα εξής: «δός, Κύριε, ανεξάρτητον μείναι τό όνομά σου τό άγιον ἐπ' αὐτόν, συναπτόμενον ἐν καιρῶ εὐθέτω τῆ ά-

για Σου Εκκλησία και τελειούμενον διά τῶν φρικτῶν Μυστηρίων...».

Το όνομα λοιπόν κάθε χριστιανού είναι άγιο όνομα, που σὺνάπτεται στον άνθρωπο και συνδέεται με τη ζωή του «διά τῶν φρικτῶν μυστηρίων», με την βάπτισή δηλαδή, τη θεία Κοινωνία και τα άλλα. Εδώ φαίνεται πόσο πρέπει να προσέχουν οι χριστιανοί στα ονόματα που δίνουν στα παιδιά τους. Τα ονόματα των πιστῶν πρέπει να είναι ονόματα της Εκκλησίας και των αγίων της πίστεως. Ο κάθε χριστιανός σηκώνει το όνομά του για πάντα στη βασιλεία του Θεού· μ' αυτό πολιτογραφείται και μένει στην Εκκλησία...

* * *

Η ενανθρώπιση του θείου Λόγου και το πρόσωπο του Ιησού Χριστού είναι το «μέγα τῆς εὐσεβείας μυστήριον» (Α' Τιμόθ. 3, 16), καθώς το ψάλλει η αρχαία Εκκλησία και μας διασώζει τον ύμνο ο απόστολος Παῦλος στην πρώτη προς τον Τιμόθεο επιστολή. Μέγα καθ' εαυτό, ως προς την ουσία και τα αποτελέσματα, αλλά μέγα και βαθύ, για να μπορέσουμε εμείς να το συλλάβουμε στο νου μας και να το κατανοήσουμε. Δεχόμαστε το θείο λόγο, όπως μας αποκαλύπτεται στις Γραφές και το πιο συνετό και σίγουρο είναι να ακούμε το λόγο, να βλέπουμε τα γεγονότα και να σιωπούμε πιστεύοντας. Ερμηνευτή και διδάσκαλο έχουμε την Εκκλησία. Αυτό έκανε και η υπεραγία Θεοτόκος, για την οποία ο Ευαγγελιστής δύο φορές, μαρτυρεί ότι «ή μήτηρ αὐτοῦ διετήρει πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς» (Λουκ. 2, 51). Αμήν.
Διονυσίου Α. Ψαριανού, Μητρ. Σερβίων και Κοζάνης, από το βιβλίο «Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ, τόμ. Α'», σελ. 37, 38-40, 42-43, έκδοση Α' 2007, Αποστ. Διακονία

Οι ιερείς και το εκκλησιαστικό συμβούλιο του Ναού σας εύχονται
καλή και ευλογημένη Χρονιά.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

1) ΜΕΓΑΛΕΣ ΩΡΕΣ ΤΩΝ ΘΕΟΦΑΝΕΙΩΝ

Την Τετάρτη 4 Ιανουαρίου 2017 και ώρα 6:30 μ.μ. θα γίνει στο Ναό μας η Ακολουθία των Μεγάλων Ωρών των Θεοφανείων.

2) ΟΜΙΛΙΑ & ΚΟΠΗ ΠΙΤΑΣ ΤΗΣ ΕΝΟΡΙΑΚΗΣ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΥ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ

Η Ενοριακή Φιλόπτωχος Αδελφότης του Ναού μας σας προσκαλεί στον απολογισμό του παρελθόντος έτους, στην κοπή της πίτας και στην ομιλία του π. Θεμιστοκλή Χριστοδούλου με θέμα: «Αγάπη σημαίνει φιλανθρωπία» την Κυριακή 15 Ιανουαρίου 2017 και ώρα 6:00 μ.μ. στο Ναό μας. Θα ακολουθήσει δεξίωση.